

מ"ת 493/10/14 - מדינת ישראל נגד רפעת שמאסנה, אחמד תאג'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 493-10-14 מדינת ישראל נ' שמאסנה(עציר) ואח'

לפני המבקשת נגד המשיבים
כב' השופט ג'ורג' קרא, סגן הנשיאה
מדינת ישראל - ע"י ב"כ עו"ד שפיר
1. רפעת שמאסנה (עציר)
2. אחמד תאג' (עציר) - עו"ד סוואלחי

החלטה למשיב 2

- (1) בקשה לפי סעיף 21 לחסד"פ (סמכויות אכיפה מעצרים) התשנ"ו-1996, להורות על מעצר המשיב 2 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
- (2) הבקשה נסמכת על כתב אישום המייחס למשיב ביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות (בצוותא ביחד עם 'אחר' - משיב 1) לפי סעיף 402(ב) ועבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- (3) על פי עובדות כתב האישום, ניגש המשיב 2 יחד עם המשיב 1 למתלונן יליד 1998, ששהה לבדו על חוף הים, התחזו בפניו כבלשים ובאלימות שדדו ממנו את הטלפון הנייד מסוג אייפון S5 שהיה ברשותו.
- (4) ב"כ המשיב 2 חלק על קיומן של ראיות לכאורה. לדבריו, עצם נוכחותו של המשיב 2 יחד עם משיב 1 בזמן ביצוע עבירת השוד על ידי משיב 1, שהוא זה שנטל את הטלפון מידיו של המתלונן (המשיב 1 הודה כי ביצע את העבירה. ראה הודעתו מיום 28.9.2014 שו' 31-35), לא צריכה לסבך אותו במעשה העבירה כמבצע בצוותא. לדבריו, מהודעתו של המתלונן ודוח העימות עולה, כי חלקו של המשיב 2 התמצה בעצם הנוכחות בזירה, הא ותו לא. משכך, סיכויי הרשעתו במיוחס לו קלושים.
- (5) ב"כ המבקשת שטענה לקיומן של ראיות לכאורה, הפנתה את תשומת לבו של בית המשפט להודעתו של המתלונן, בה הוא קושר את שני המשיבים הן המשיב 2 והן המשיב 1, בביצוע עבירת השוד. כך,

שנוכחותו של המשיב 2 בזירת ביצוע השוד לא היתה נוכחות תמימה. מה גם, שבסמוך למעצרו של שני המשיבים, היה זה דווקא משיב 2 שנצפה על ידי שני שוטרים כמי שמשליך מידו את מכשיר הטלפון הנייד, שלל השוד שנגזל מהמתלונן.

אלו הן הראיות לכאורה, הקושרות את המשיב 2 לביצוע עבירת השוד.

א. הודעתו של המתלונן בה מתאר את פנייתם המשותפת של שני המשיבים אליו: **"שני בחורים שיכורים ואמרו לי שהם בלשים"**. שורה 2 להודעה. אמנם, המתלונן מדבר על כך שמשיב 1 הוא זה ששאל שאלות ולקח לו את תעודת הזהות, וגם נתן לו אגרוף בכתף ונטל ממנו את הטלפון. אך עדיין, הוא מתאר את פעולתם של השניים כמבצעים בצוותא **"הם לקחו לי את הטלפון והתעודה ואמרו לי תבוא לתחנה, ואז הם ברחו"**. נזכיר כי מדובר בשיח של מתלונן קטין תושב מזרח ירושלים.

עוד אני מפנה לדברים הנוספים שאמר המתלונן בהודעתו שורה 17 המתייחסים להתחזותם של שני המשיבים בפניו כאנשי בילוש מהמשטרה: **"אמרו לי שהם מהבילוש... הם עמדו מולי וניסו לקחת לי את הטלפון ואני נתתי להם את התעודת זהות כי חשבתי שהם בלשים והתחילו לדבר איתי..."**

ב. המתלונן דייק בתיאור מעשיו של כל אחד מהמשיבים, הוא תיאר את משיב 1 כדומיננטי יותר בזמן ביצוע השוד, כמי שביצע את היסודות הפיזיים של עבירת השוד, אך התעקש על כך כי שני אנשים שדדו אותו כאשר גם משיב 2 שלא הפעיל כלפיו אלימות פיזית, עמד ליד משיב 1 ודיבר איתו. (ראה שורה 28-29) **"ש. האם הם דיברו ביניהם. ת. כן."** **בהמשך בשורה 40-41: ש. אז הנמוך עשה הכל והגבוה היה איתו ביחד? ת. הגבוה עמד לידו ודיבר איתו בערבית."**

ג. אם לא די באמור, נערך עימות בין המתלונן לבין המשיב 2. במהלך העימות חזר המתלונן ופירט את חלקו של משיב 2 בשורה 17: **"ש. עומר (המתלונן - ג.ק.) טוען שאתה היית עם ריפעאת בזמן השוד. מה תגובתך? ת. לא הייתי איתו. ש. (המופנית למתלונן - ג.ק.) מה יש לך להגיד על תגובת אחמד? (המשיב 2 - ג.ק.) ת. זה שקר. הם היו ביחד כשניגשו אלי. ש. מה עשה לך אחמד? ת. בזמן שריפעאת דיבר איתי בערבית, אחמד התחיל לתרגם לי בערבית."**

ד. בהמשך אותו עימות, מאשר המתלונן כי המשיב 2 לא ביצע את מעשה האלימות הפיזי במהלך ביצוע השוד, שורה 38 באותו דוח עימות: **"האם אחמד תקף אותך? ת. לא. ש. האם אחמד ביקש ממך משהו? ת. לא. הוא היה רק מתרגם."**

ה. התמונה העולה אפוא מתוך הדברים שמוסר המתלונן בהודעתו ובעימות, היא תמונה מדויקת של התחזות שני המשיבים בפניו כאנשי בילוש.

על מנת לשוות רצינות יתר להתחזות, משיב 1 דיבר אל המתלונן בעברית, המשיב 2 השיב את עצמו כמתורגמן ותרגם את דברי המשיב 1 למתלונן בשפה הערבית והתמונה שנחזתה לעיני המתלונן היתה של שני 'בלשים' שדרשו ולקחו ממנו בכוח את הטלפון הנייד. מבחינתו, מדובר בשני מבצעים בצוותא.

ו. לאחר ביצוע מעשה השוד, שני המשיבים הסתלקו ביחד מן הזירה, כאשר משיב 2 נצפה בסמוך למעצרו משליך מידו את מכשיר הטלפון הנייד שנגנב מן המתלונן.

אם תאמר לא מדובר במבצעים בצוותא, בעלי אינטרס משותף, הכיכד יסביר את העובדה שהטלפון הנייד שנלקח באלמות ובכוח על ידי משיב 1 מן המתלונן, הגיע במהלך זמן קצר מאוד לידיו של משיב 2?

ז. המשיב 2 מכחיש שהשליך מיידו את הטלפון הנייד בזמן המעצר, אלא שהראיות מדברות אחרת. כוונתי היא לדוח הפעולה מיום 26.9.2014 שנערך על ידי רס"ל יניב יעקובי, המפרט את מהלך מעצרו של שני המשיבים, וכך הוא מתאר את הדברים בדוח: "**הבחנתי בחשוד 1 (משיב 2 - ג.ק.) זורק מתחת לרכב שהחנה סמוך לכתובת זורק מידו הימנית דבר מה בצבע לבן, ובידו השמאלית זורק דבר מה שקוף... אייל דמרי ניגש לכיוון חשוד 1 (משיב 2 - ג.ק.), שזה מנסה להימלט. מיד הצטרפתי אל שותפי ותפסתי את החשוד... מתחת לרכב בסמוך למעצרו של חשוד 1 (משיב 2 - ג.ק.) הבחנתי במגן סיליקון שקוף. מיד תפסתי אותו ובסריקה מתחת לרכב הבחנתי במכשיר טל"ס מסוג אייפון בצבע לבן.**"

ח. דוח פעולה זה של יניב יעקובי נתמך על ידי שותפו למשמרת, אייל תמרי (דמרי), שהיה מעורב אף הוא במעצר שני המשיבים וערך דוח פעולה מיום 28.9.2014 שעה 12.00 בו מתאר את השלכת הטלפון הסולרי על ידי המשיב 2 מתחת לרכב חונה: "**הבחנתי בשני החשודים שהמתלונן מצביע עליהם... החשוד שתיאורו כמטר שמונים בעל חזות מזרחית, שיער קצוץ, חולצה כחולה שמאוחר יותר וזהה כתאג' אחמד.. משליך דבר מה לבן מתחת לרכב חונה ומנסה להימלט...**"

ט. בגרסאותיהם המשתנות של שני המשיבים יש כדי להוסיף נדבך ראייתי נוסף לראיות.

בהודעתו הראשונה מיום 26.9.2014 הכחיש המשיב 2 כל היכרות עם המשיב 1, עמ' 2 שו' 22-31. לקראת סוף הודעתו הראשונה, הוא מודה בהודאה מסויגת שהוא היה "ליד" משיב 1, עמ' 4 שו' 82: "**אתה לא לקחת אבל היית עם מי שלקח ביחד? ת. אני הייתי בחוף... אני לא יודע אם מישהו לקח על ידי.**" כאמור, המשיב 2 מכחיש כל נוכחות בזירת העבירה.

י. בהודעתו השניה שנגבתה ממנו ביום 28.9.2014 חזר בו המשיב 2 מגרסתו שאיננו מכיר את משיב 1. הוא "מפיל" את כל האשמה לביצוע המעשה על משיב 1, "ראיתי שריפעאת שולף מבן אדם את הפלאפון". אך עדיין הוא ממקם את עצמו רחוק מזירת העבירה, ומנתק את עצמו מנוכחות יחד עם משיב 1 מול המתלונן, ומתאר סיטואציה לפיה הבחין ממרחק במשיב 1 מבצע את פעולת "שליפת" הטלפון ובריחתו מן המקום. המשיב 2 מכחיש כי הוא נכח יחד עם משיב 1. "ש. אתה היית עם ריפעאת ותרגמת כל מה שאמר ריפעאת למתלונן? ת. לא נכון ולא הייתי איתו."

גם את התרגום שמייחס המתלונן למשיב 2 הוא מכחיש "לא נכון. אני לא תרגמתי כלום." שו' 58-63.

לאור גרסתו של המשיב 2 התקשיתי להבין את טענתו של ב"כ המשיב 2, שטען שעצם נוכחותו של המשיב 2 בזירה, אין בה כדי לסבך אותו במעשה העבירה. כאמור, טענתו של ב"כ המשיב 2 היא בניגוד לגרסתו העובדתית של המשיב 2 שממקם את עצמו מחוץ לזירה ורחוק ממנה.

לסיכום, התשתית הראייתית שהניחה המאשימה לפתחו של בית המשפט כבסיס לבקשת המעצר, היא תשתית ראייתית שיש בה פוטנציאל להביא להרשעת המשיב 2 בביצוע עבירת שוד בצוותא ועבירה של שיבוש מהלכי משפט.

לאור הקביעה שלעיל, יצטרך בית המשפט לדון ולקבוע בשאלת קיומן של עילת מעצר וחלופת מעצר. את אלה אני מותיר להכרעתו של השופט התורן.

הדיון באלו יתקיים בפני שופט תורן ביום 21.10.2014 בשעה 11.30.

המשיב ייעצר עד להחלטה אחרת. המשיב יובא בפני שופט תורן באמצעות שב"ס.

בהסכמתו של הסנגור ולאור העובדה שמעלית העצורים בבנין החדש, תקולה ולא ניתן להביא עצורים לדיונים, ניתנה ההחלטה שלא בפני המשיב 2.

ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ה, 19/10/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' קרא , שופט, סגן נשיאה